

unfoldingWord® Hebrew Bible

Leviticus

Version 2.1.27

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-07-11 **Date:**

2.1.27 **Version:**

unfoldingWord **Published by:**

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 **Date:**

2.7 **Version:**

Door43 **Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International [openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Leviticus
4	Chapter 1
4	Chapter 2
4	Chapter 3
5	Chapter 4
5	Chapter 5
6	Chapter 6
6	Chapter 7
7	Chapter 8
7	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
11	Chapter 16
12	Chapter 17
12	Chapter 18
12	Chapter 19
13	Chapter 20
13	Chapter 21
14	Chapter 22
14	Chapter 23
15	Chapter 24
15	Chapter 25
16	Chapter 26
17	Chapter 27
18	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Leviticus

Chapter 1

¹ ויקרא אל־משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: ² דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קֹרְבָן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה זֶן־הַבְּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־קֹרְבַנְכֶם: ³ אִם־עֵלָה קֹרְבָנוּ מִן־הַבְּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה: ⁴ וְסֹמֶךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֵלָה וּנְרֻצָּה לוֹ לִכְפֹּר עָלָיו: ⁵ וְשַׁחֲטָה אֶת־בֶּן הַבְּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהָקְרִיבוּ בְנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ⁶ וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֵלָה וְנָתַח אֹתָהּ לִנְתֻחֶיהָ: ⁷ וְנָתַנוּ בְנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֲצִים עַל־הָאֵשׁ: ⁸ וְעָרְכוּ בְנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתֻחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדָר עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: ⁹ וְקָרְבוּ וְכָרְעוּ יָרְחָךְ בְּמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבְּחָה עֲלֵה אִשָּׁה רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה: ¹⁰ וְאִם־מִן־הַצֹּאן קֹרְבָנוּ מִן־הַכְּשָׁבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לַעֲלֵה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ: ¹¹ וְשַׁחֲטָה אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ¹² וְנָתַח אֹתוֹ לִנְתֻחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדָרוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: ¹³ וְהִקְרַב וְהִכְרַעַם יָרְחָךְ בְּמִים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבְּחָה עֲלֵה הוּא אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: ¹⁴ וְאִם מִן־הָעֹף עֲלֵה קֹרְבָנוּ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן־הַתְּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיוֹנָה אֶת־קֹרְבָנוֹ: ¹⁵ וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִלֶּק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבְּחָה וּנְמָצָה דָּמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ: ¹⁶ וְהִסִּיר אֶת־מְרָאָתוֹ בְּנֻצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשָׁן: ¹⁷ וְשִׁסַּע אֹתוֹ בַּכֶּנֶף יָדוֹ לֹא יִבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבְּחָה עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֲלֵה הוּא אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: ¹⁸

Chapter 2

¹ וּנְפֹשׁ כִּי־תִקְרִיב קֹרְבָן מִנְחָה לַיהוָה סֶלֶת יִהְיֶה קֹרְבָנוּ וְיִצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לִבְנֵהָ: ² וְהִבִּיֵּא אֶל־בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים וְקִמֹץ מִשֶּׁם מִלֵּא קִמְצוּ מִסֶּלֶתָהּ וּמִשְׁמֶנָה עַל כָּל־לִבְנֵתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזֹכְרֹתֶיהָ הַמִּזְבְּחָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: ³ וְהִנּוּחֲרַת מִן־הַמִּנְחָה לֹא־הָרָן וּלְבָנָיו יִקְדֹּשׁ קִדְשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה: ⁴ וְכִי תִקְרַב קֹרְבָן מִנְחָה מֵאִפָּה תִנּוֹר סֶלֶת חֲלוֹת מִצַּת בְּלוּלַת בֶּשֶׂמֶן וְרִיקִי מִצוֹת מִשְׁתִּים בִּשְׁמֶן: ⁵ וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמִּנְחָה קֹרְבָנוּ סֶלֶת בְּלוּלָה בִּשְׁמֶן מִצָּה תִהְיֶה: ⁶ פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתִים וְיִצַקְתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא: ⁷ וְאִם־מִנְחַת מִרְחֶשֶׁת קֹרְבָנוּ סֶלֶת בִּשְׁמֶן תַּעֲשֶׂה: ⁸ וְהִבֵּאתָ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֵלָה לַיהוָה וְהִקְרִיבָה אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: ⁹ וְהִרִים הַכֹּהֵן זֶן־הַמִּנְחָה אֶת־אֲזֹכְרֹתֶיהָ וְהִקְטִיר הַמִּזְבְּחָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: ¹⁰ וְהִנּוּחֲרַת מִן־הַמִּנְחָה לֹא־הָרָן וּלְבָנָיו יִקְדֹּשׁ קִדְשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה: ¹¹ כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֻמֶּץ כִּי כָל־שֵׂאֵר וְכֹל־דָּבָשׁ לֹא־תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה: ¹² קֹרְבָן רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יַעֲלֹו לְרִיחַ נִיחֹחַ: ¹³ וְכָל־קֹרְבָן מִנְחָתְךָ בְּמִלַּח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁבִּית מִלַּח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל־קֹרְבָנוּךְ תִּקְרִיב מִלַּח: ¹⁴ וְאִם־תִּקְרִיב מִנְחַת בַּכּוּרִים לַיהוָה אֲבִיב קָלִי בָאֵשׁ גֵּרֶשׁ כְּרָמֶל תִּקְרִיב אֶת מִנְחַת בַּכּוּרִי: ¹⁵ וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשִׁמַּת עָלֶיהָ יִבְנֶה מִנְחָה הוּא: ¹⁶ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזֹכְרֹתֶיהָ מִגֵּרֶשָׁה וּמִשְׁמֶנָה עַל כָּל־לִבְנֵתָהּ אִשָּׁה לַיהוָה: ¹⁷

Chapter 3

¹ וְאִם־זָבַח שְׁלָמִים קֹרְבָנוּ אִם מִן־הַבְּקָר הוּא מִקְרִיב אִם־זָכָר אִם־נֶקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה: ² וְסֹמֶךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קֹרְבָנוּ וְשַׁחֲטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ³ וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב: ⁴ וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלָהּ אֲשֶׁר עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכְּלִיֹּת יִסְרֹנָה: ⁵ וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנֵי־אֹהֶרֶן הַמִּזְבְּחָה עַל־הָעֵלָה אֲשֶׁר עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: ⁶ וְאִם־מִן־הַצֹּאן קֹרְבָנוּ לְזָבַח שְׁלָמִים לַיהוָה זָכָר אוֹ נֶקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבוּ: ⁷ אִם־כֶּשֶׁב הוּא־מִקְרִיב אֶת־קֹרְבָנוּ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה: ⁸ וְסֹמֶךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קֹרְבָנוּ וְשַׁחֲטָה אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶרֶן אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ⁹ וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה חֲלָבוֹ הָאֵלִיָּה תְּמִימָה לְעִמַּת הָעֲצָה יִסְרֹנָה וְאֶת־הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב: ¹⁰ וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלָהּ אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הִיתְרֹת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכְּלִיֹּת יִסְרֹנָה: ¹¹ וְהִקְטִירוּ הַכֹּהֵן הַמִּזְבְּחָה לַחֵם אִשָּׁה לַיהוָה: ¹² וְאִם עֵז קֹרְבָנוּ וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה: ¹³ וְסֹמֶךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְשַׁחֲטָה אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶרֶן אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ¹⁴ וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קֹרְבָנוּ אִשָּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב: ¹⁵ וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלָהּ אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הִיתְרֹת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכְּלִיֹּת יִסְרֹנָה: ¹⁶ וְהִקְטִירֶם הַכֹּהֵן הַמִּזְבְּחָה לַחֵם אִשָּׁה לַרִיחַ נִיחֹחַ כָּל־חֶלֶב לַיהוָה: ¹⁷ חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵי־תֵיכֶם כָּל־חֶלֶב וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ: ¹⁸

Chapter 4

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ² דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי־תִחַטָּא בִשְׂגֵיגָה מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְעָשְׂהָ מֵאֲחַת מֵהֵנָּה: ³ אִם הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ יַחַטָּא לֹא־שָׁמַת הָעַם וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פֶּר בְּרִבְקָר תָּמִים לַיהוָה לַחֲטָאת: ⁴ וְהֵבִיא אֶת־הַפֶּר אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַפֶּר וְשַׁחַט אֶת־הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה: ⁵ וְלָקַח הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד: ⁶ וְטָבַל הִכְהֵן אֶת־אֲזָבָעוֹ בְּדָם וְהִזָּה מִן־הַדָּם שִׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת־פְּנֵי פִרְכַּת הַקֹּדֶשׁ: ⁷ וְנָתַן הִכְהֵן מִן־הַדָּם עַל־קְרָנוֹת מִזְבֵּחַ קֹדֶשׁ הַסָּמִים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל־חֵלֶב הַפֶּר אֲשֶׁר יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ⁸ וְאֶת־כָּל־חֵלֶב הַפֶּר חֲטָאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת־הַחֵלֶב הַמִּכְסֶה עַל־הַקֹּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֹּרֶב: ⁹ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכִּסֵּי וְאֶת־הַיִּתְרֹת עַל־הַכֹּבֵד עַל־הַכְּלִיֹּת יִסִּירֶנָּה: ¹⁰ כְּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשׁוֹר זָבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְּטִירִים הִכְהֵן עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלָה: ¹¹ וְאֶת־עוֹר הַפֶּר וְאֶת־כָּל־בָּשָׂרוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְעַל־כִּרְעָיו וְקִרְבּוֹ וּפְרָשׁוֹ: ¹² וְהוֹצִיא אֶת־כָּל־הַפֶּר אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מִקְוֵה טְהוֹר אֶל־שֹׁפַךְ הַדָּשָׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל־עֵצִים בְּאֵשׁ גִּלְשָׁפַךְ הַדָּשָׁן יִשְׂרָאֵל: ¹³ וְאִם כָּל־עֵדֶת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנִעְלַם דָּבָר מֵעֵינֵי הַקֹּהֵל וְעָשׂוּ אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְאָשְׁמוּ: ¹⁴ וְנִדְוָעָה הַחֲטָאת אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקֹּהֵל פֶּר בְּרִבְקָר לַחֲטָאת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד: ¹⁵ וְסָמְכוּ זָקְנֵי הָעֵדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה וְשַׁחַט אֶת־הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה: ¹⁶ וְהֵבִיא הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד: ¹⁷ וְטָבַל הִכְהֵן אֲזָבָעוֹ מִן־הַדָּם וְהִזָּה שִׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּנֵי הַפִּרְכַּת: ¹⁸ וּמִן־הַדָּם יִתֵּן | עַל־קְרָנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל־הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ¹⁹ וְאֵת כָּל־חֵלְבוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ וְהַקְּטִיר הַמִּזְבֵּחַ: ²⁰ וְעָשָׂה לְפָר כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפָר הַחֲטָאת כֵּן יַעֲשֶׂה־לּוֹ וְכַפֵּר עֲלֵהֶם הִכְהֵן וְנִסְלַח לָהֶם: ²¹ וְהוֹצִיא אֶת־הַפֶּר אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כְּאֲשֶׁר שָׂרַף אֶת הַפֶּר הָרִאשׁוֹן חֲטָאת הַקֹּהֵל הוּא: ²² אֲשֶׁר נָשִׂיא יַחַטָּא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ בִּשְׂגֵיגָה וְאָשָׁם: ²³ אִוְהוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ הֵבִיא אֶת־קִרְבָּנוֹ שְׁעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים: ²⁴ וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשַׁחַט אֹתוֹ בְּמִקְוֵה אֲשֶׁר־יִשַׁח אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאת הוּא: ²⁵ וְלָקַח הִכְהֵן מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֲזָבָעוֹ וְנָתַן עַל־קְרָנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־דָּמּוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה: ²⁶ וְאֶת־כָּל־חֵלְבוֹ יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ כַּחֲלֵב זָבַח הַשְּׁלָמִים וְכַפֵּר עָלָיו הִכְהֵן מִחַטָּאתוֹ וְנִסְלַח לּוֹ: ²⁷ וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת תִּחַטָּא בִּשְׂגֵיגָה מֵעַם הָאָרֶץ בְּעִשְׂתָּהּ אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְאָשָׁם: ²⁸ אָו הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא קִרְבָּנוֹ שְׁעִירֵת עִזִּים תָּמִימָה נִקְבָּה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: ²⁹ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשַׁחַט אֶת־הַחֲטָאת בְּמִקְוֵה הָעֹלָה: ³⁰ וְלָקַח הִכְהֵן מִדָּמָהּ בְּאֲזָבָעוֹ וְנָתַן עַל־קְרָנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: ³¹ וְאֶת־כָּל־חֵלְבָהּ יִסִּיר כְּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֵלֶב מֵעַל זָבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְּטִיר הִכְהֵן הַמִּזְבֵּחַ לַיָּחִיד יַיְחִיחַ לַיהוָה וְכַפֵּר עָלָיו הִכְהֵן וְנִסְלַח לּוֹ: ³² וְאִם־כֶּבֶשׂ יֵבִיא קִרְבָּנוֹ לַחֲטָאת נִקְבָּה תָּמִימָה יְבִיאָנָה: ³³ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשַׁחַט אֹתָהּ לַחֲטָאת בְּמִקְוֵה אֲשֶׁר שַׁחַט אֶת־הָעֹלָה: ³⁴ וְלָקַח הִכְהֵן מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֲזָבָעוֹ וְנָתַן עַל־קְרָנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: ³⁵ וְאֶת־כָּל־חֵלְבָהּ יִסִּיר כְּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֵלְבֵי־הַכֶּשֶׁב מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים וְהַקְּטִיר הִכְהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה וְכַפֵּר עָלָיו הִכְהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לּוֹ: ³⁶

Chapter 5

¹ וְנֶפֶשׁ כִּי־תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֵד אֹו רָאָה אֹו יָדַע אִם־לֹא יִגִּיד וְנָשָׂא עוֹנוֹ: ² אָו נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל־דָּבָר טָמֵא אֹו בִּנְבִלַת חַיָּה טָמֵאָה אֹו בִּנְבִלַת בְּהֵמָה טָמֵאָה אֹו בִּנְבִלַת שֹׂרֵץ טָמֵא וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשָׁם: ³ אָו כִּי יִגַּע בְּטָמֵאת אָדָם לְכָל־טָמֵאתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשָׁם: ⁴ אָו נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבָטָא בְּשִׁפְתַיִם לַהֲרַע | אֹו לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשָׁם לַאֲחַת מֵאֵלֶּה: ⁵ וְהִיָּה כִּי־יֵאָשֵׁם לַאֲחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלָיו: ⁶ וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נִקְבָּה מִן־הַצֹּאֵן כֶּשֶׁבֶה אֹר־שְׁעִירֵת עִזִּים לַחֲטָאת וְכַפֵּר עָלָיו הִכְהֵן מִחַטָּאתוֹ: ⁷ וְאִם־לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שָׂה וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אֹר־שֵׁנִי בְּנִיּוֹנָה לַיהוָה אֶת־חֲטָאתוֹ וְאֶת־הַחֵלֶב וְהַקְּרִיב אֶת־אֲשֶׁר לַחֲטָאת רִאשׁוֹנָה וּמִלֵּק אֶת־רִאשׁוֹ מִמּוֹל עֵרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל: ⁹ וְהִזָּה מִדָּם הַחֲטָאת עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂאָר בְּדָם יִמְצָה אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חֲטָאת הוּא: ¹⁰ וְאֶת־הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֲלָה כְּמִשְׁפֵּט וְכַפֵּר עָלָיו הִכְהֵן מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לּוֹ: ¹¹ וְאִם־לֹא תִשִּׁיג יָדוֹ לְשְׁתֵּי תָרִים אֹו לְשֵׁנִי בְּנִיּוֹנָה וְהֵבִיא אֶת־קִרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירֵת הָאָפֶה סֹלֶת לַחֲטָאת לֹא־יִשִּׂים עָלָיו שְׁמֵן וְלֹא־יִתֵּן עָלָיו לְבָנָה כִּי חֲטָאת הִיא: ¹² וְהֵבִיאָה אֶל־הַכֹּהֵן וְקִמֵץ הִכְהֵן | מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ אֶת־אֲזָבָתָהּ וְהַקְּטִיר הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה חֲטָאת הוּא: ¹³ וְכַפֵּר עָלָיו הִכְהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא מֵאֲחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לּוֹ וְהִיָּתָה לְכָהֵן כְּמִנְחָה: ¹⁴ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹⁵ נֶפֶשׁ כִּי־תִמְעַל מֵעַל וְחָטָאָה בִּשְׂגֵיגָה מִקְדָּשִׁי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֵיל תָּמִים מִן־הַצֹּאֵן בְּעֵרְכָךְ כֶּסֶף־שְׁקָלִים בְּשִׁקְלֵי־הַקֹּדֶשׁ לְאֲשָׁם: ¹⁶ וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן־הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלַם וְאֶת־חֲמִישִׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לְכָהֵן וְהִכְהֵן וְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאֲשָׁם וְנִסְלַח לּוֹ: ¹⁷ וְאִם־נֶפֶשׁ כִּי תִחַטָּא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְלֹא־יָדַע וְאָשָׁם וְנָשָׂא עוֹנוֹ: ¹⁸ וְהֵבִיא אֵיל תָּמִים מִן־הַצֹּאֵן בְּעֵרְכָךְ לְאֲשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן וְכַפֵּר עָלָיו הִכְהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁגָג וְהוּא לֹא־יָדַע וְנִסְלַח לּוֹ: ¹⁹ אֲשָׁם הוּא אֲשָׁם אֲשָׁם לַיהוָה: ²⁰

Chapter 6

10 (5:20) וַיִּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 12 (5:21) נֹפֶשׁ כִּי תַחֲטָא וּמַעֲלָה מַעַל בִּיהוָה וּכְחַשׁ בְּעִמְתּוֹ בַּפְקֻדוֹן אֹבֵד־תְּשׁוּמַת יָד אִוּוּ בְּגֹזֵל אִוּוּ עֹשֶׂה אֶת־עֲמִיתוֹ: 13 (5:22) אִוּוּ־מִצָּא אֲבֹדָה וּכְחַשׁ בָּהּ וּנְשָׁבַע עַל־שֹׁקֵר עַל־אֲחֹת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטָא בְּהֵנָּה: 14 (5:23) וְהָיָה כִּי־יַחֲטָא וְאָשָׁם וְהָשִׁיב אֶת־הַגְּזֹלָה אֲשֶׁר גָּזַל אִוּוּ אֶת־הַעֲשָׂק אֲשֶׁר עֹשֶׂה אִוּוּ אֶת־הַפְּקֻדוֹן אֲשֶׁר הִפְקֵד אֹתוֹ אִוּוּ אֶת־הָאֲבֹדָה אֲשֶׁר מִצָּא: 15 (5:24) אִוּוּ מִכָּל אֲשֶׁר־יִשָּׁבַע עָלָיו לְשֹׁקֵר וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמְשָׁתָיו יוֹסֵף עָלָיו לְאִשֶׁר הוּא לוֹ וַיִּתְּנוּ בַיּוֹם אֲשֶׁמְתוֹ: 16 (5:25) וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אֵיל זָמִים מִן־הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָּהּ לְאֲשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן: 17 (5:26) וְכֹפֵר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־אֲחֹת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאֲשָׁמָה בָּהּ: פ 6

8 (1) וַיִּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 9 (2) צֹא אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלֵּילָה עַד־הַבֹּקֵר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ: 10 (3) וְלֶבֶשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנִסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: 11 (4) וּפִשֵׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלֶבֶשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מַחוּץ לַמִּנְחָה אֶל־מִקְוֹם טָהוֹר: 12 (5) וְהָאִשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד־בוֹ לֹא תִכְבֶּה וְבֵעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בְּבֹקֵר בְּבֹקֵר וְעֵבֶר עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: 13 (6) אִשׁ תִּמְיֵד תֹּקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה־ס: 14 (7) וְזֹאת תֹּרַת הַמִּנְחָה הַקָּרֵב אֲתָהּ בְּנִי־אֹהֶרֶן לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: 15 (8) וְהָרִים מִמֶּנּוּ בַקִּמְצָא מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמֵנָה וְאֶת כָּל־הַלְּבָנָה אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רִיחַ נִיחֹחַ אֲזָכְרָתָהּ לַיהוָה: 16 (9) וְהַנּוֹתַר מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו מִצֹּת תֹּאכַל בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: 17 (10) לֹא תֹאפֶה חֲמֵץ חֲלָקִים נִתְתִי אֲתָהּ מֵאִשֵׁי קֹדֶשׁ קֹדְשֵׁים הוּא כַחֲטָאת וְכָאֲשָׁם: 18 (11) כְּלִזְכָּר בְּבִנֵי אֹהֶרֶן יֹאכְלֶנָה חֲקֵי־עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר־יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ: 19 (12) וַיִּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 20 (13) זֶה קֹרְבַן אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַמִּשְׁחַח אֲתוֹ עֲשִׂירַת הָאֵפֶה סֹלֶת מִנְחָה תִמְיֵד מִחֲצִיתָהּ בְּבֹקֵר וּמִחֲצִיתָהּ בְּעֶרֶב: 21 (14) עַל־מִחְבַּת בִּשְׁמֵן תַּעֲשֶׂה מִרְבֶּכֶת תְּבִיאֶנָה תְּפִינִי מִנְחַת פְּתִים תִּקְרִיב רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה: 22 (15) וְהַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ תַּחֲתָיו מִבְּנָיו יַעֲשֶׂה אֲתָהּ חֲקֵי־עוֹלָם לַיהוָה כְּלִיל תִּקְטֹר: 23 (16) וְכֹל־מִנְחַת כֹּהֵן כְּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֹאכַל: 24 (17) וַיִּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 25 (18) דַּבֵּר אֶל־אֹהֶרֶן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאת בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה תִשְׁחַט הַחֲטָאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קֹדְשֵׁים הוּא: 26 (19) הַכֹּהֵן הַמְּחַטָּא אֲתָהּ יֹאכְלֶנָה בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכַל בַּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד: 27 (20) כֹּל אֲשֶׁר־יִגַּע בְּבִשְׂרָה יִקְדָּשׁ וְאִשֶׁר יִזֶּה מִדְּמָהּ עַל־הַבָּגָד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ תִכְבַּס בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ: 28 (21) וְכֹל־יִרְחַשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל־בוֹ יִשְׂבֵר וְאִם־בְּכָלִי נַחֲשַׁת בְּשָׁלָה וּמִרְקָ וְשֹׁטֵף בְּמִים: 29 (22) לְזִכָּר בְּכֹהֲנִים יֹאכַל אֲתָהּ קֹדֶשׁ קֹדְשֵׁים הוּא: 30 (23) וְכֹל־חֲטָאת אֲשֶׁר יִבָּא מִדְּמָה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֹאכַל בְּאִשׁ תִּשְׂרָף: פ

Chapter 7

1 וְזֹאת תֹּרַת הָאֲשָׁם קֹדֶשׁ קֹדְשֵׁים הוּא: 2 בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַטוּ אֶת־הָעֹלָה יִשְׁחַטוּ אֶת־הָאֲשָׁם וְאֶת־דָּמּוֹ יִזְרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 3 וְזֹאת כָּל־חֲלָבוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת הָאֵלֶּיָה וְאֶת־הַחֲלֵב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקָּרֵב: 4 וְזֹאת שְׁתֵּי הַכֹּלִית וְאֶת־הַחֲלֵב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיִּתְרָת עַל־הַכֹּבֵד עַל־הַכֹּלִית יִסְרְנָה: 5 וְהִקְטִיר אֲתָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁה לַיהוָה אֲשָׁם הוּא: 6 כְּלִזְכָּר בְּכֹהֲנִים יֹאכְלוּ בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ קֹדְשֵׁים הוּא: 7 כַּחֲטָאת כָּאֲשֶׁם תֹּרָה אֲחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִכְפְּרוּ לוֹ יְהִי: 8 וְהַכֹּהֵן הַמְּקָרִיב אֶת־עֹלֹת אִישׁ עוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר הַקָּרִיב לָכֶהֵן לוֹ יְהִי: 9 וְכֹל־מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאפֶה בַתְּנוֹר וְכֹל־נֶעֱשֶׂה בְּמִרְחֶשֶׁת וְעַל־מִחְבַּת לָכֶהֵן הַמְּקָרִיב אֲתָהּ לוֹ תִהְיֶה: 10 וְכֹל־מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְחֹרֶבָה לְכָל־בְּנֵי אֹהֶרֶן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאֲחֵיו: 11 וְזֹאת תֹּרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה: 12 אִם עַל־תּוֹדָה יִקְרִיבוּ וְהַקָּרִיב | עַל־זֶבַח הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצֹּת בְּלוּלַת בִּשְׁמֵן וְרִיקִי מִצֹּת מִשְׁתִּים בִּשְׁמֵן וְסֹלֶת מִרְבֶּכֶת חֲלוֹת בְּלוּלַת בִּשְׁמֵן: 13 עַל־חֲלוֹת לַחֵם חֲמֵץ יִקְרִיב קֹרְבָנוֹ עַל־זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיו: 14 וְהַקָּרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל־קֹרְבָן תְּרוּמָה לַיהוָה לָכֶהֵן הַזֶּרֶק אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יְהִי: 15 וּבִשְׂרָה זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיו בַּיּוֹם קֹרְבָנוֹ יֹאכַל לֹא־יִגִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֵר: 16 וְאִם־נָדָר | אִוּוּ נִדְבָה זֶבַח קֹרְבָנוֹ בַּיּוֹם הַקָּרִיבוֹ אֶת־זֶבַחוֹ יֹאכַל וּמִמְחֹרָת וְהַנּוֹתַר מִמֶּנּוּ יֹאכַל: 17 וְהַנּוֹתַר מִבִּשְׂרָה הַזֶּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּאִשׁ יִשְׂרָף: 18 וְאִם הָאֵכָל יֹאכַל מִבִּשְׂרָה זֶבַח שְׁלָמִיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצֶה הַמְּקָרִיב אֹתוֹ לֹא יִחֲשַׁב לוֹ פְּגוּל יְהִי וְהַנֶּפֶשׁ הַאֲכָלַת מִמֶּנּוּ עוֹנָה תִשָּׂא: 19 וְהַבִּשְׂרָה אֲשֶׁר־יִגַּע בְּכֹל־טָמֵא לֹא יֹאכַל בְּאִשׁ יִשְׂרָף וְהַבִּשְׂרָה כָּל־טָהוֹר יֹאכַל בִּשְׂרָה: 20 וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל בִּשְׂרָה הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטָמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּי: 21 וְנֹפֶשׁ כִּי־תִגַּע בְּכֹל־טָמֵא בְּטָמְאָת אָדָם אִוּוּ | בְּהֵמָה טָמְאָה אִוּוּ בְּכֹל־שֹׁקֵץ טָמֵא וְאִם מִבִּשְׂרָה זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּי: 22 וַיִּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 23 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל־חֲלֵב שׁוֹר וְכֹשֶׁב וְעֵז לֹא תֹאכְלוּ: 24 וְחֲלֵב נְבִלָה וְחֲלֵב טְרָפָה יַעֲשֶׂה לְכָל־מִלְּאָכָה וְאִם לֹא תֹאכְלוּהוּ: 25 כִּי כָּל־אֲכָל חֲלֵב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אֲשֶׁה לַיהוָה וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַאֲכָלַת מֵעַמִּי: 26 וְכֹל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵי־כֵיכֶם לְעוֹף וְלַבְּהֵמָה: 27 כְּלִזְכָּר אֲשֶׁר־תֹּאכַל כָּל־דָּם וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּי: 28 וַיִּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 29 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמְּקָרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמִיו לַיהוָה יָבִיא אֶת־קֹרְבָנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמִיו: 30 וְיִדְּיוֹ תְּבִיאֶינָה אֶת אִשֵׁי יְהוָה אֶת־הַחֲלֵב עַל־הַחֲזֵה וְיִבְיֹאנוּ אֶת הַחֲזֵה לְהַנִּיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: 31 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַחֲלֵב הַמִּזְבֵּחַ וְהִיָּה הַחֲזֵה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו: 32 וְזֹאת שׁוֹק הַיְמִינִי תִתֵּן תְּרוּמָה לָכֶהֵן מִזֶּבַחֵי שְׁלָמִיכֶם: 33 הַמְּקָרִיב אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֲלֵב מִבְּנֵי אֹהֶרֶן לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק הַיְמִינִי לְמִנָּה: 34 כִּי אֶת־חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֶת | שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזֶּבַחֵי שְׁלָמִיָּהֶם וְאֵתְּנוּ אֲתָם לְאֹהֶרֶן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֵק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 35 וְזֹאת מִשְׁחַת אֹהֶרֶן וּמִשְׁחַת בְּנָיו מֵאִשֵׁי יְהוָה בַּיּוֹם הַקָּרִיב אֲתָם לָכֶהֵן לַיהוָה: 36 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם בַּיּוֹם מִשְׁחָתוֹ אֲתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתָם: 37 וְזֹאת

התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים: ³⁸אשר צנה יהוה את־משה בהר סיני ביום צותו את־בני ישראל להקריב את־קרבניהם ליהוה במדבר סיני: פ:

Chapter 8

¹וידבר יהוה אל־משה לאמר: ²קח את־אהרן ואת־בניו אתו ואת־הבגדים ואת־שמן המשחה ואת | פך החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ³ואת כל־העדה הקהל אל־פתח אהל מועד: ⁴ויעש משה כאשר צנה יהוה אתו ותקהל העדה אל־פתח אהל מועד: ⁵ויאמר משה אל־העדה זה הדבר אשר־צנה יהוה לעשות: ⁶ויקרב משה את־אהרן ואת־בניו וירחץ אתם במים: ⁷ויתן עליו את־הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את־המעיל ויתן עליו את־האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: ⁸וישם עליו את־החושן ויתן אל־החושן את־האורים ואת־התמים: ⁹וישם את־המצנפת על־ראשו וישם על־המצנפת אל־מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צנה יהוה את־משה: ¹⁰ויקח משה את־שמן המשחה וימשח את־המשכן ואת־כל־אשר־בו ויקדש אתם: ¹¹ויז ממנו על־המזבח שבע פעמים וימשח את־המזבח ואת־כל־כליו ואת־הכיר ואת־כנו לקדשם: ¹²ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ¹³ויקרב משה את־בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צנה יהוה את־משה: ¹⁴ויגש את פך החטאת ויסמך אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש פך החטאת: ¹⁵וישחט ויקח משה את־הדם ויתן על־קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את־המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ¹⁶ויקח את־כל־החלב אשר על־הקרב ואת יתרת הכבד ואת־שתי הכלית ואת־חלבהו ויקטר משה המזבחה: ¹⁷ואת־הפר ואת־ערו ואת־בשרו ואת־פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צנה יהוה את־משה: ¹⁸ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: ¹⁹וישחט ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב: ²⁰ואת־האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את־הראש ואת־הנתחים ואת־הפדר: ²¹ואת־הקרב ואת־הכרעים רחץ במים ויקטר משה את־כל־האיל המזבחה עלה הוא לריח־ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צנה יהוה את־משה: ²²ויקרב את־האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: ²³וישחט ויקח משה מדמו ויתן על־תנוך אזן־אהרן הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית: ²⁴ויקרב את־בני אהרן ויתן משה מן־הדם על־תנוך אזנם הימנית ועל־בהן ידם הימנית ועל־בהן רגלם הימנית ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב: ²⁵ויקח את־החלב ואת־האליה ואת־כל־החלב אשר על־הקרב ואת יתרת הכבד ואת־שתי הכלית ואת־חלבהו ואת שוק הימין: ²⁶ומסל המצות אשר | לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על־החלבים ועל שוק הימין: ²⁷ויתן את־הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויגף אתם תנופה לפני יהוה: ²⁸ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על־העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ²⁹ויקח משה את־החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צנה יהוה את־משה: ³⁰ויקח משה משמן המשחה ומן־הדם אשר על־המזבח וז על־אהרן על־בגדיו ועל־בניו ועל־בגדי בניו אתו ויקדש את־אהרן את־בגדיו ואת־בניו ואת־בגדי בניו אתו: ³¹ויאמר משה אל־אהרן ואל־בניו בשלו את־הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת־הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו: ³²והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ³³ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את־ידיכם: ³⁴כאשר עשה ביום הזה צנה יהוה לעשת לכפר עליכם: ³⁵ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים שמתם את־משמרת יהוה ולא תמותו כי־כן צויתי: ³⁶ויעש אהרן ובניו את כל־הדברים אשר־צנה יהוה ביד־משה: ס:

Chapter 9

¹ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ²ויאמר אל־אהרן קח־לך עגל בן־בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה: ³ואל־בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר־עזים לחטאת ועגל וכבש בני־שנה תמימם לעלה: ⁴ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה מנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ⁵ויקחו את אשר צנה משה אל־פני אהל מועד ויקרבו כל־העדה ויעמדו לפני יהוה: ⁶ויאמר משה זה הדבר אשר־צנה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: ⁷ויאמר משה אל־אהרן קרב אל־המזבח ועשה את־חטאתך ואת־עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את־קרבן העם וכפר בעדם כאשר צנה יהוה: ⁸ויקרב אהרן אל־המזבח וישחט את־עגל החטאת אשר־לו: ⁹ויקרבו בני אהרן את־הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על־קרנות המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח: ¹⁰ואת־החלב ואת־הכלית ואת־היתרת מן־הכבד מן־החטאת הקטיר המזבחה כאשר צנה יהוה את־משה: ¹¹ואת־הבשר ואת־העור שרף באש מחוץ למחנה: ¹²וישחט את־העלה וימצאו בני אהרן אליו את־הדם ויזרקוהו על־המזבח סביב: ¹³ואת־העלה המצואו אליו לנתחיה ואת־הראש ויקטר על־המזבח: ¹⁴וירחץ את־הקרב ואת־הכרעים ויקטר על־העלה המזבחה: ¹⁵ויקרב את קרבן העם ויקח את־שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון: ¹⁶ויקרב את־העלה ויעשה כמשפט: ¹⁷ויקרב את־המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על־המזבח מלבד עלת הבקר: ¹⁸וישחט את־השור ואת־האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את־הדם אליו ויזרקוהו על־המזבח סביב: ¹⁹ואת־החלבים מן־השור ומן־האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד: ²⁰וישימו את־החלבים על־החזות ויקטר החלבים המזבחה: ²¹ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צנה משה: ²²וישא אהרן את־ידיו ¹¹אל־העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה

והשלמים: ²³ ויבא משה ואהרן אל־אהל מועד ויצאו ויברכו את־העם וירא כבוד־יהוה אל־כל־העם: ²⁴ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על־המזבח את־העלה ואת־החלבים וירא כל־העם וירנו ויפלו על־פניהם:

11g:22 ידיו|lemma="יד" x-morph="He,Ncbdc:Sp3ms" strong="H3027"

Chapter 10

¹ ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישמו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: ² ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: ³ ויאמר משה אל־אהרן הוא אשר־דבר יהוה | לאמר בקרבי אקדש ועל־פני כל־העם אכבד וידם אהרן: ⁴ ויקרא משה אל־מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את־אחיכם מאת פני־הקדש אל־מחוץ למחנה: ⁵ ויקרבו וישאם בכתנתם אל־מחוץ למחנה כאשר דבר משה: ⁶ ויאמר משה אל־אהרן ולא־עזר ולא־יתמר | בניו ראשיכם אל־תפרעו | ובגדיכם לא־תפרמו ולא תמתו ועל כל־העדה יקצף ואחיכם כל־בית ישראל יבכו את־השרפה אשר שרף יהוה: ⁷ ומפתח אהל מועד לא תצאו פתמתו כישמן משתת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: ⁸ וידבר יהוה אל־אהרן לאמר: ⁹ וינין ושכר אל־תשת | אתה | ובניך אתך בבאכם אל־אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם: ¹⁰ ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור: ¹¹ ולהורת את־בני ישראל את כל־החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד־משה: ¹² וידבר משה אל־אהרן ואל אלעזר ואל־איתמר | בניו הנותרים קחו את־המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: ¹³ ואכלתם אתה במקום קדש כי חקב וחקב־בניך הוא מאשי יהוה כי־כן צוית: ¹⁴ ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור ואתה ובניך ובנתיך אתך כ־חקב וחקב־בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: ¹⁵ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק־עולם כאשר צוה יהוה: ¹⁶ ואת | שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על־אלעזר ועל־איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: ¹⁷ מדוע לא־אכלתם את־החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה | נתן לכם לשאת את־עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: ¹⁸ הן לא־הובא את־דמה אל־הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צוית: ¹⁹ וידבר אהרן אל־משה הן היום הקריבו את־חטאתם את־עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה: ²⁰ וישמע משה ויטב בעיניו: ⁹

Chapter 11

¹ וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר אלהם: ² דברו אל־בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל־הבהמה אשר על־הארץ: ³ כל | מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: ⁴ אך את־זוה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את־הגמל כ־מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: ⁵ ואת־השפן כ־מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: ⁶ ואת־הארנבת כ־מעלת גרה הוא ופרסה לא הפרסה טמאה הוא לכם: ⁷ ואת־החזיר כ־מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא־יגר טמא הוא לכם: ⁸ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: ⁹ ואת־זוה תאכלו מכל אשר במים כל אשר־לו סנפיר וקשקשת במים בימים בנחלים אתם תאכלו: ¹⁰ וכל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם: ¹¹ ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת־נבלתם תשקצו: ¹² כל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם: ¹³ ואת־אלה תשקצו מן־העוף לא יאכלו שקץ הם את־הנשר ואת־הפרס ואת־העזניה: ¹⁴ ואת־הדאה ואת־האיה למינה: ¹⁵ את כל־ערב למינו: ¹⁶ ואת בת היענה ואת־התחמס ואת־השחף ואת־הנץ למינהו: ¹⁷ ואת־הכוס ואת־השלך ואת־הינשוף: ¹⁸ ואת־התנשמת ואת־הקאת ואת־הרחם: ¹⁹ ואת החסידה האנפה למינה ואת־הדוכיפת ואת־העטלף: ²⁰ כל שרץ העוף ההלך על־ארבע שקץ הוא לכם: ²¹ אך את־זוה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על־ארבע אשר־לו ¹¹ כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על־הארץ: ²² ואת־אלה מהם תאכלו את־הארבה למינו ואת־הסלעם למינהו ואת־החרגל למינהו ואת־החגב למינהו: ²³ וכל שרץ העוף אשר־לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם: ²⁴ ולא־אלה תטמאו כל־הנגע בנבלתם וטמא עד־הערב: ²⁵ וכל־הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד־הערב: ²⁶ לכל־הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע | איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם כל־הנגע בהם וטמא: ²⁷ וכל | הולך על־כפיו בכל־החיה ההלכת על־ארבע טמאים הם לכם כל־הנגע בנבלתם וטמא עד־הערב: ²⁸ והנשא את־נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד־הערב טמאים הם: ²⁹ וזוה לכם הטמא בשרץ השרץ על־הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: ³⁰ והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת: ³¹ אלה הטמאים לכם בכל־השרץ כל־הנגע בהם במתם וטמא עד־הערב: ³² וכל אשר־יפל־עליו מהם | במתם וטמא מכל־כלי־עץ או בגד או־עור או שך כל־כלי אשר־יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד־הערב וטהר: ³³ וכל־כלי־חרש אשר־יפל מהם א־לתוכו כל אשר בתוכו וטמא ואתו תשברו: ³⁴ מכל־האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים וטמא וכל־משקה אשר ישתה בכל־כלי וטמא: ³⁵ וכל אשר־יפל מנבלתם | עליו וטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם: ³⁶ אך מעין ובזר מקוה־מים יהיה טהור ונגע בנבלתם וטמא: ³⁷ וכי יפל מנבלתם על־כל־זרע זרוע אשר זרע טהור הוא: ³⁸ וכי יתן־מים על־זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: ³⁹ וכי ימות מן־הבהמה אשר־היא לכם לא־אכלה הנגע בנבלתה וטמא עד־הערב: ⁴⁰ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד־הערב והנשא את־נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד־הערב: ⁴¹ וכל־השרץ השרץ על־הארץ שקץ הוא לא יאכל: ⁴² כל הולך על־גחון וכל | הולך על־ארבע עד כל־מרבה רגלים לכל־השרץ השרץ על־הארץ לא תאכלום כ־שקץ הם:

⁴³אל־תִּשְׁקָצוּ אֶת־נִפְשֵׁיכֶם בְּכָל־הַשְּׂרָץ הַשְּׂרָץ וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם: ⁴⁴כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תִטְמְאוּ אֶת־נִפְשֵׁיכֶם בְּכָל־הַשְּׂרָץ הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ: ⁴⁵כִּי | אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי: ⁴⁶זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהַעוֹף וְכָל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת בַּיָּם וְכָל־נֶפֶשׁ הַשְּׂרָצָה עַל־הָאָרֶץ: ⁴⁷לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנְּאֻכֶלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל: פ

לא | lemma="H3808" x-morph="He,Tn" strong="11:11

Chapter 12

¹וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ²דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְוִעַ וְיִלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נֹדֶת דֹּוֹתָהּ תִטְמָא: ³וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בָּשָׂר עָרְלָתוֹ: ⁴וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תִּשָּׁב בְּדַמֵּי טַהֲרָה בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תִגַּע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תֵבֵא עַד־מִלְאֵת יְמֵי טַהֲרָה: ⁵וְאִם־נִקְבָּה תִלְדׁ וְטָמְאָה שִׁבְעִים כְּנֻדָּתָהּ וּשְׁשִׁים יוֹם וּשְׁשֶׁת יָמִים תִּשָּׁב עַל־דַּמֵּי טַהֲרָה: ⁶וּבְמִלְאֵת | יְמֵי טַהֲרָה לְבָן אִו לְבַת תֵּבֵא כָּבֵשׁ בְּיָשְׁנָתוֹ לְעֵלָה וּבְיָיוֹנָה אֲוֹרֶת לַחֲטָאֵת אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכְּהֵן: ⁷וְהִקְרִיבֹ לִפְנֵי יְהוָה וּכְפַר עֲלֶיהָ וְטַהֲרָה מִמֶּקֶר דַּמִּיהָ זֹאת תּוֹרַת הַיִּלְדָּה לְזָכָר אִו לְנִקְבָּה: ⁸וְאִם־לֹא תִמְצָא יָדָהּ דִּי שֶׁה וְלִקְחָהּ שְׁתֵּי־תָרִים אִו שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֵלָה וְאֶחָד לַחֲטָאֵת וּכְפַר עֲלֶיהָ הַכְּהֵן וְטַהֲרָה: פ

Chapter 13

¹וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: ²אֲדָם כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר־בָּשָׂרוֹ שָׂאת אֹסִי־סַפְחַת אִו בְּהִרְתָּ וְהִיא בְּעוֹר־בָּשָׂרוֹ לִנְגַע צָרַעַת וְהוּבָא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אִו אֶל־אֶחָד מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים: ³וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת־הַנְּגַע בְּעוֹר־הַבָּשָׂר וְשַׁעַר בְּנִגַע הַפֶּךְ | לְבָן וּמְרָאָה הַנְּגַע עֵמֶק מְעוֹר בְּשָׂרוֹ נִגַע צָרַעַת הוּא וְרָאָהוּ הַכְּהֵן וְטָמֵא אֹתוֹ: ⁴וְאִם־בְּהֵרֵת לְבָנָה הוּא בְּעוֹר בָּשָׂרוֹ וְעֵמֶק אִין־מְרָאָה מִן־הַעוֹר וְשַׁעַר לֹא־הַפֶּךְ לְבָן וְהַסְגִּיר הַכְּהֵן אֶת־הַנְּגַע שִׁבְעַת יָמִים: ⁵וְרָאָהוּ הַכְּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה הַנְּגַע עֵמֶד בְּעִינָיו לֹא־פָשָׂה הַנְּגַע בְּעוֹר וְהַסְגִּירוֹ הַכְּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית: ⁶וְרָאָה הַכְּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁנִית וְהִנֵּה כְּהָה הַנְּגַע וְלֹא־פָשָׂה הַנְּגַע בְּעוֹר וְטַהֲרָה הַכְּהֵן מִסַּפְחַת הַיָּא וּכְבָס בְּגָדָיו וְטָהַר: ⁷וְאִם־פָּשָׂה תִפְשָׂה הַמִּסַּפְחַת בְּעוֹר אַחֲרֵי הָרֵאָתוֹ אֶל־הַכְּהֵן לְטַהֲרָתוֹ וְנִרְאָה שְׁנִית אֶל־הַכְּהֵן: ⁸וְרָאָה הַכְּהֵן וְהִנֵּה פִשְׁתָּהּ הַמִּסַּפְחַת בְּעוֹר וְטָמְאָה הַכְּהֵן צָרַעַת זֹא: פ ⁹נִגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל־הַכְּהֵן: ¹⁰וְרָאָה הַכְּהֵן וְהִנֵּה שָׂאת לְבָנָה בְּעוֹר וְהִיא הַפְּכָה שַׁעַר לְבָן וּמַחֲיֵת בָּשָׂר חֵי בְּשֵׂאת: ¹¹צָרַעַת נוֹשֶׁת הוּא בְּעוֹר בָּשָׂרוֹ וְטָמְאָה הַכְּהֵן לֹא יִסְגְּרוֹנוּ כִּי טָמֵא הוּא: ¹²וְאִם־פְּרוּחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת בְּעוֹר וְכִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֶת כָּל־עוֹר הַנְּגַע זָרָאֵשׁ וְעַד־דָּגְלָיו לְכָל־מְרָאָה עֵינֵי הַכְּהֵן: ¹³וְרָאָה הַכְּהֵן וְהִנֵּה כִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֶת־כָּל־בָּשָׂרוֹ וְטָהַר אֶת־הַנְּגַע כְּלוֹ הַפֶּךְ לְבָן טַהוֹר הוּא: ¹⁴וּבַיּוֹם הָרֵאָתוֹ בּוֹ בָּשָׂר חֵי וְטָמֵא: ¹⁵וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת־הַבָּשָׂר חֵי וְטָמְאָה הַבָּשָׂר חֵי טָמֵא הוּא צָרַעַת הוּא: ¹⁶אִו כִּי יִשׁוּב הַבָּשָׂר חֵי וְנִהַפֵּךְ לְבָן וְכָא אֶל־הַכְּהֵן: ¹⁷וְרָאָהוּ הַכְּהֵן וְהִנֵּה נִהַפֵּךְ הַנְּגַע לְלָבָן וְטַהֲרָה הַכְּהֵן אֶת־הַנְּגַע טַהוֹר הוּא: פ ¹⁸וּבָשָׂר כִּי־יִהְיֶה בּוֹ־בְּעוֹר שְׁחִין וְנִרְפָּא: ¹⁹וְהִיא בְּמִקּוֹם הַשְּׁחִין שָׂאת לְבָנָה אִו בְּהִרְתָּ לְבָנָה אֲדַמְדַּמְתָּ וְנִרְאָה אֶל־הַכְּהֵן: ²⁰וְרָאָה הַכְּהֵן וְהִנֵּה מְרָאָה שְׁפֵל מִן־הַעוֹר וְשַׁעַר הַפֶּךְ לְבָן וְטָמְאָה הַכְּהֵן נִגַע־צָרַעַת הוּא בְּשְׁחִין פְּרַחָה: ²¹וְאִם | יִרְאֶנָה הַכְּהֵן וְהִנֵּה אִין־בָּהּ שַׁעַר לְבָן וְשַׁפְלָה אִיןֵנָה מִן־הַעוֹר וְהִיא כְּהָה וְהַסְגִּירוֹ הַכְּהֵן שִׁבְעַת יָמִים: ²²וְאִם־פָּשָׂה תִפְשָׂה בְּעוֹר וְטָמְאָה הַכְּהֵן אֹתוֹ נִגַע הוּא: ²³וְאִם־תַּחֲתִיָּה תַעֲמֵד בְּהִרְתָּ לֹא פִשְׁתָּהּ צָרַבַת הַשְּׁחִין הוּא וְטַהֲרָה הַכְּהֵן: פ ²⁴אִו בָּשָׂר כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר מְכוּת־אֵשׁ וְהִיָּתָה מַחֲיֵת הַמְכוּתָה בְּהִרְתָּ לְבָנָה אֲדַמְדַּמְתָּ אִו לְבָנָה: ²⁵וְרָאָה אֹתָהּ הַכְּהֵן וְהִנֵּה נִהַפֵּךְ שַׁעַר לְבָן בְּבִהֲרָתָהּ וּמְרָאָה עֵמֶק מִן־הַעוֹר צָרַעַת הוּא בְּמַכּוֹה פְּרַחָה וְטָמְאָה אֹתוֹ הַכְּהֵן נִגַע צָרַעַת הוּא: ²⁶וְאִם | יִרְאֶנָה הַכְּהֵן וְהִנֵּה אִין־בְּבִהֲרָתָהּ שַׁעַר לְבָן וְשַׁפְלָה אִיןֵנָה מִן־הַעוֹר וְהִיא כְּהָה וְהַסְגִּירוֹ הַכְּהֵן נִגַע צָרַעַת הוּא: ²⁷וְרָאָה הַכְּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פָּשָׂה תִפְשָׂה בְּעוֹר וְטָמְאָה הַכְּהֵן אֹתוֹ נִגַע צָרַעַת הוּא: ²⁸וְאִם־תַּחֲתִיָּה תַעֲמֵד בְּהִרְתָּ לֹא־פִשְׁתָּהּ בְּעוֹר וְהוּא כְּהָה שָׂאת הַמְכוּתָה הוּא וְטַהֲרָה הַכְּהֵן כִּי־צָרַבַת הַמְכוּתָה הוּא: פ ²⁹וְאִישׁ אִו אֲשֶׁה כִי־יִהְיֶה בּוֹ נִגַע בְּרָאֵשׁ אִו בְּזָקָן: ³⁰וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת־הַנְּגַע וְהִנֵּה מְרָאָה עֵמֶק מִן־הַעוֹר וּבּוֹ שַׁעַר צָהָב דֶּק וְטָמֵא אֹתוֹ הַכְּהֵן נִתַק הוּא צָרַעַת הָרָאֵשׁ אִו הַזָּקָן הוּא: ³¹וְכִי־יִרְאָה הַכְּהֵן אֶת־נִגַע הַנְּתֵק וְהִנֵּה אִין־מְרָאָה עֵמֶק מִן־הַעוֹר וְשַׁעַר שְׁחִין אִין בּוֹ וְהַסְגִּיר הַכְּהֵן אֶת־נִגַע הַנְּתֵק שִׁבְעַת יָמִים: ³²וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת־הַנְּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנְּתֵק וְלֹא־יָהִי בּוֹ שַׁעַר צָהָב וּמְרָאָה הַנְּתֵק אִין עֵמֶק מִן־הַעוֹר: ³³וְהִתְגַּלַּח וְאֶת־הַנְּתֵק לֹא יְגַלַּח וְהַסְגִּיר הַכְּהֵן אֶת־הַנְּתֵק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית: ³⁴וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת־הַנְּתֵק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנְּתֵק בְּעוֹר וּמְרָאָה אִיןֵנָה עֵמֶק מִן־הַעוֹר וְטַהֲרָה אֹתוֹ וּכְבָס בְּגָדָיו וְטָהַר: ³⁵וְאִם־פָּשָׂה יִפְשָׂה הַנְּתֵק בְּעוֹר אַחֲרֵי טַהֲרָתוֹ: ³⁶וְרָאָהוּ הַכְּהֵן וְהִנֵּה פִשָּׂה הַנְּתֵק בְּעוֹר לֹא־יִבְקַר הַכְּהֵן לְשַׁעַר הַצָּהָב טָמֵא הוּא: ³⁷וְאִם־בְּעִינָיו עֵמֶד הַנְּתֵק וְשַׁעַר שְׁחִין צְמַח־בּוֹ נִרְפָּא הַנְּתֵק טַהוֹר הוּא וְטַהֲרָה הַכְּהֵן: פ ³⁸וְאִישׁ אִו־אֲשֶׁה כִי־יִהְיֶה בְּעוֹר־בָּשָׂרָם בְּהִרְתָּ בְּהִרְתָּ לְבַנְתָּ בְּהִק הוּא פְּרַח בְּעוֹר טַהוֹר הוּא: ³⁹וְאִם־מַפְאֵת פְּנֵיו יִמְרַט רָאֵשׁוֹ גִבְחָה טַהוֹר הוּא: ⁴⁰וְאִישׁ כִּי יִמְרַט רָאֵשׁוֹ קָרַח הוּא טַהוֹר הוּא: ⁴¹וְאִם־מַפְאֵת פְּנֵיו יִמְרַט רָאֵשׁוֹ גִבְחָה טַהוֹר הוּא: ⁴²וְכִי־יִהְיֶה בְּקָרְחָתוֹ אִו בְּגִבְחָתוֹ נִגַע לְבָן אֲדַמְדַּם צָרַעַת פְּרַחַת הוּא בְּקָרְחָתוֹ אִו בְּגִבְחָתוֹ: ⁴³וְרָאָה אֹתוֹ הַכְּהֵן וְהִנֵּה שָׂאת־הַנְּגַע לְבָנָה אֲדַמְדַּמְתָּ בְּקָרְחָתוֹ אִו בְּגִבְחָתוֹ כְּמִרְאָה צָרַעַת עוֹר בָּשָׂר: ⁴⁴אִישׁ־צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא וְטָמְאָנוּ הַכְּהֵן בְּרָאֵשׁוֹ נִגַעוּ: ⁴⁵וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הַנְּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פְּרָמִים וְרָאֵשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ וְעַל־שֵׁפֶם יַעֲטֶה וְטָמֵא | טָמֵא יִקְרָא: ⁴⁶כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר הַנְּגַע בּוֹ יִטְמָא וְטָמֵא הוּא בְּדָד יִשָּׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ: פ ⁴⁷וְהִבְדָּד כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נִגַע צָרַעַת בְּבָגָד צֶמֶר אִו בְּבָגָד פִּשְׁתִּים: ⁴⁸אִו בְּשֵׂתִי אִו בְּעָרֵב לִפְשֵׁתִים וְלִצְמָר אִו בְּעוֹר אִו בְּכָל־מְלֻאֲכַת עוֹר: ⁴⁹וְהִיא הַנְּגַע

ירקרק | או אדם בנגד או בעור או בשתי או בערב או בכל-כלי-עור נגע צרעת הוא והראה את-הכהן: ⁵⁰ וראה הכהן את-הנגע והסגיר את-הנגע שבעת ימים: ⁵¹ וראה את-הנגע ביום השביעי כי-פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר-יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא: ⁵² ושרף את-הבגד או את-השתי | או את-הערב בצמר או בפשתים או את-כל-כלי העור אשר-יהיה בו הנגע כי-צרעת ממארת הוא באש תשרף: ⁵³ ואם יראה הכהן והנה לא-פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל-כלי-עור: ⁵⁴ וצוה הכהן וכבסו את אשר-בו הנגע והסגירו שבעת-ימים שנית: ⁵⁵ וראה הכהן אחרי | הכבס את-הנגע והנה לא-הפך הנגע את-עיניו והנגע לא-פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו: ⁵⁶ ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן-הבגד או מן-העור או מן-השתי או מן-הערב: ⁵⁷ ואם-תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל-כלי-עור פחתת הוא באש תשרפנו את אשר-בו הנגע: ⁵⁸ והבגד או-השתי או-הערב או-כל-כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר: ⁵⁹ וזאת תורת נגע-צרעת בגד הצמר | או הפשתים או השתי או הערב או כל-כלי-עור לטהרו או לטמאו: פ

Chapter 14

¹ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ² זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והבא אל-הכהן: ³ ויצא הכהן אל-מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת מן-הצרוע: ⁴ וצוה הכהן ולקח למטהר שתי-צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: ⁵ וצוה הכהן ושחט את-הצפור האחת אל-כלי-חרש על-מים חיים: ⁶ ואת-הצפר החיה יקח אתה ואת-עץ הארז ואת-שני התולעת ואת-האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: ⁷ והזה על המטהר מן-הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את-הצפר החיה על-פני השדה: ⁸ וכבס המטהר את-בגדיו וגלח את-כל-שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל-המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים: ⁹ והיה ביום השביעי יגלח את-כל-שערו ואת-ראשו ואת-זקנו ואת גבת עיניו ואת-כל-שערו יגלח וכבס את-בגדיו ורחץ את-בשרו במים וטהר: ¹⁰ וביום השמיני יקח שני-כבשים תמימים וכבשה אחת בת-שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: ¹¹ והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ¹² ולקח הכהן את-הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת-לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: ¹³ ושחט את-הכבש במקום אשר ישחט את-החטאת ואת-העלה במקום הקדש כי לחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא: ¹⁴ ולקח הכהן מדם הכהן מדם האשם ונתן הכהן על-תנוך אזן המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ורגלו הימנית: ¹⁵ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על-כף הכהן השמאלית: ¹⁶ וטבל הכהן את-אצבעו הימנית מן-השמן אשר על-כפו השמאלית והזה מן-השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ¹⁷ ומיתר השמן אשר על-כפו יתן הכהן על-תנוך אזן המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית על דם האשם: ¹⁸ והנותר בשמן אשר על-כף הכהן יתן על-ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: ¹⁹ ועשה הכהן את-החטאת וכפר על-המטהר מטמאתו ואחר ישחט את-העלה: ²⁰ והעלה הכהן את-העלה ואת-המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ²¹ ואם-דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרו סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: ²² ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה: ²³ והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל-הכהן אל-פתח אהל-מועד לפני יהוה: ²⁴ ולקח הכהן את-כבש האשם ואת-לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: ²⁵ ושחט את-כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על-תנוך אזן המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית: ²⁶ ומן-השמן יצק על-כף הכהן השמאלית: ²⁷ והזה הכהן באצבעו הימנית מן-השמן אשר על-כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ²⁸ ונתן הכהן מן-השמן | אשר על-כפו על-תנוך אזן המטהר הימנית ועל-בהן רגלו הימנית ועל-בהן ידו הימנית על דם האשם: ²⁹ והנותר מן-השמן אשר על-כף הכהן יתן על-ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: ³⁰ ועשה את-האחד מן-התרים או מן-בני היונה מאשר תשיג ידו: ³¹ את אשר-תשיג ידו את-האחד חטאת ואת-האחד עלה על-המנחה וכפר על המטהר לפני יהוה: ³² וזאת תורת אשר-בו נגע צרעת אשר לא-תשיג ידו בטהרתו: פ ³³ וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: ³⁴ כי תבאו אל-ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם: ³⁵ ובא אשר-לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: ³⁶ וצוה הכהן ופנו את-הבית בטרם יבא הכהן לראות את-הנגע ולא יטמא כל-אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את-הבית: ³⁷ וראה את-הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדםדמת ומראהו שפל מן-הקיר: ³⁸ ויצא הכהן מן-הבית אל-פתח הבית והסגיר את-הבית שבעת ימים: ³⁹ ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: ⁴⁰ וצוה הכהן וחלצו את-האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא: ⁴¹ ואת-הבית יקצע מבית סביב ושפכו את-העפר אשר הקצו אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא: ⁴² ולקחו אבנים אחרות והביאו אל-תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את-הבית: ⁴³ ואם-ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את-האבנים ואחר הקצות את-הבית ואחריו הטוח: ⁴⁴ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית גרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ⁴⁵ ונתץ את-הבית את-אבניו ואת-עצו ואת כל-עפר הבית והוציא אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא: ⁴⁶ והבא אל-הבית כלימי הסגיר אתו יטמא עד-הערב: ⁴⁷ והשכב בבית יכבס את-בגדיו והאכל בבית יכבס את-בגדיו: ⁴⁸ ואם-בא יבא הכהן וראה והנה לא-פשה הנגע בבית אחרי הטח את-הבית וטהר הכהן את-הבית כי נרפא הנגע: ⁴⁹ ולקח לחטאת את-הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב: ⁵⁰ ושחט את-הצפר האחת אל-כלי-חרש על-מים חיים: ⁵¹ ולקח את-עץ-הארז ואת-האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחטה ובמים החיים והזה אל-הבית שבע פעמים: ⁵² וחסא את-הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת: ⁵³ ושלח את-הצפר החיה אל-מחוץ לעיר אל-פני השדה וכפר על-הבית וטהר: ⁵⁴ וזאת

התורה לכל־נגע הצרעת ולנתק: ⁵⁵ולצרעת הבגד ולבית: ⁵⁶ולשאת ולספחת ולבהרת: ⁵⁷להורֹת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת:ס

Chapter 15

¹וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: ²דברו אל־בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: ³וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את־זובו או־החתים בשרו מזובו טמאתו הוא: ⁴כל־המשכב אשר ישכב עליו הזב וכל־הכלי אשר־ישב עליו וטמא: ⁵ואיש אשר יגע במשכבו וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב: ⁶והישב על־הכלי אשר־ישב עליו הזב וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב: ⁷והנגע בבשר הזב וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב: ⁸וכי־ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב: ⁹וכל־המרכב אשר ירכב עליו הזב וטמא: ¹⁰וכל־הנגע בכל אשר יהיה תחתיו וטמא עד־הערב והנושא אותם וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב: ¹¹וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא־שטפו במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב: ¹²וכל־חרש אשר־יגע בו זב ישבר וכל־כליעץ ישטף במים: ¹³וכי־טהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: ¹⁴וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה ובא | לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתנם אל־הכהן: ¹⁵ועשה אתם הכהן אחד זטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו:ס ¹⁶ואיש כִּי־תצא ממנו שכבת־זרע ורחץ במים את־כל־בשרו וטמא עד־הערב: ¹⁷וכל־בגד וכל־עור אשר־יהיה עליו שכבת־זרע וכבס במים וטמא עד־הערב:פ ¹⁸ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת־זרע ורחצו במים וטמאו עד־הערב: ¹⁹ואשה כִּי־תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל־הנגע בה וטמא עד־הערב: ²⁰וכל אשר תשכב עליו בנדתה וטמא וכל אשר־תשכב עליו וטמא: ²¹וכל־הנגע במשכבה וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב: ²²וכל־הנגע בכל־כלי אשר־תשכב עליו וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב: ²³ואם על־המשכב הוא או על־הכלי אשר־הוא ישבת־עליו בנגעוֹבו וטמא עד־הערב: ²⁴ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל־המשכב אשר־ישכב עליו וטמא:פ ²⁵ואשה כִּי־זוב זוב דמה ימים רבים בלא עת־נדתה או כִּי־תזוב על־נדתה כל־ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא: ²⁶כל־המשכב אשר־תשכב עליו כל־ימי זובה כמשכב נדתה יהיה־לה וכל־הכלי אשר תשכב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: ²⁷וכל־הנוגע בם וטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב: ²⁸ואם־טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: ²⁹וביום השמיני תקח־לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל־הכהן אל־פתח אהל מועד: ³⁰ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה: ³¹והזרתם את־בני־ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם: ³²זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמאה־בה: ³³והדוה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה־פ

Chapter 16

¹וידבר יהוה אל־משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני־יהוה וימתו: ²ויאמר יהוה אל־משה דבר אל־אהרן אחיך ואל־יבא בכל־ענת אל־הקדש מבית לפרכת אל־פני הכפרת אשר על־הארן ולא ימות כי בענן אראה על־הכפרת: ³בזאת יבא אהרן אל־הקדש בפר בן־בקר לחטאת ואיל לעלה: ⁴כתנת־בד קדש ילבש ומכנסי־בד יהיו על־בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי־קדש הם ורחץ במים את־בשרו ולבשם: ⁵ומאת עדת בני ישראל יקח שני־שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: ⁶והקריב אהרן את־פר החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ⁷ולקח את־שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ⁸ונתן אהרן על־שני השעירים גורלות וגורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: ⁹והקריב אהרן את־השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: ¹⁰והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמדיתי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: ¹¹והקריב אהרן את־פר החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את־פר החטאת אשר־לו: ¹²ולקח מלא־המחתה גחלי־אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרט סמים דקה והביא מבית לפרכת: ¹³ונתן את־הקטרט על־האש לפני יהוה וכסה | ענן הקטרט את־הכפרת אשר על־העדות ולא ימות: ¹⁴ולקח מדם הפר והזה באצבעו על־פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע־פעמים מן־הדם באצבעו: ¹⁵ושחט את־שעיר החטאת אשר לעם והביא את־דמו אל־מבית לפרכת ועשה את־דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על־הכפרת ולפני הכפרת: ¹⁶וכפר על־הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל־חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: ¹⁷וכל־אדם לא־יהיה | באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד־צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל־קהל ישראל: ¹⁸ויצא אל־המזבח אשר לפני־יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על־קרנות המזבח סביב: ¹⁹והזה עליו מן־הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: ²⁰וכלה מכפר את־הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח והקריב את־השעיר החי: ²¹וסמך אהרן את־שתי ידיו: ²²על ראש השעיר החי והתודה עליו את־כל־עונות בני ישראל ואת־כל־פשעיהם לכל־חטאתם ונתן אתם על־ראש השעיר ושלח ביד־איש עתי המדברה: ²²ונשא השעיר עליו את־כל־עונותם אל־ארץ גזרה ושלח את־השעיר במדבר: ²³ובא אהרן אל־אהל מועד ופשט את־בגדיו הבד אשר לבש בבאו אל־הקדש והניחם שם: ²⁴ורחץ את־בשרו במים במקומו קדוש ולבש את־בגדיו ויצא ועשה את־עלתו ואת־עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: ²⁵ואת תלב החטאת יקטיר המזבח: ²⁶והמשלח את־השעיר לעזאזל וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואחרי־כן יבוא אל־המחנה: ²⁷ואת פר החטאת ואת | שעיר

החטאת אשר הובא את־דמם לכפר בקדש יוציא אל־מחוץ למחנה ושרפו באש את־ערתם ואת־בשרם ואת־פרשם: ²⁸ והשרף אתם וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואחר־כן יבוא אל־המחנה: ²⁹ והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את־נפשתיכם וכל־מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם: ³⁰ כי־ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה וטהרו: ³¹ שבת שבתון היא לכם ועניתם את־נפשתיכם חקת עולם: ³² וכפר הכהן אשר־משח אתו ואשר ימלא את־ידו לכהן תחת אביו ולבש את־בגדיו הבד בגדי הקדש: ³³ וכפר את־מקדש הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח יכפר ועל הכהנים ועל־כל־עם הקהל יכפר: ³⁴ והיתה־זאת לכם לחקת עולם לכפר על־בני ישראל מכל־חטאתם אחת בשנה ועש כאשר צוה יהוה את־משה: פ

17:16 | ידו = lemma | "יד" = "He,Ncbsc:Sp3ms" x-morph = "H3027" strong=

Chapter 17

¹ וידבר יהוה אל־משה לאמר: ² דבר אל־אהרן ואל־בניו ואל־כל־בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר־צוה יהוה לאמר: ³ איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או־כשב או־עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: ⁴ ואל־פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: ⁵ ולמען אשר יביאו בני ישראל את־זבחייהם אשר הם זבחים על־פני השדה והביאם ליהוה אל־פתח אהל מועד אל־הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם: ⁶ וזרק הכהן את־הדם על־מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: ⁷ ולא־יזבחו עוד את־זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה־זאת להם לדרתם: ⁸ ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן־הגר אשר־יגור בתוכם אשר־יעלה עלה או־זבח: ⁹ ואל־פתח אהל מועד לא יביאו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: ¹⁰ ואיש איש מבית ישראל ומן־הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל־דם ונתתי פני בנפש האכלת את־הדם והכרתי אתה מקרב עמה: ¹¹ כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על־המזבח לכפר על־נפשתיכם כי־הדם הוא בנפש יכפר: ¹² על־כן אמרתי לבני ישראל כל־נפש מכם לא־תאכל דם והגר הגר בתוכם לא־יאכל דם: ¹³ ואיש איש מבני ישראל ומן־הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה ארעוף אשר יאכל ושפך את־דמו וכסהו בעפר: ¹⁴ כי־נפש כל־בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל־בשר לא תאכלו כי נפש כל־בשר דמו הוא כל־אכליו יכרת: ¹⁵ וכל־נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא גדי־הערב וטהר: ¹⁶ ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: פ

Chapter 18

¹ וידבר יהוה אל־משה לאמר: ² דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם: ³ כמעשה ארץ־מצרים אשר ישבתם־בה לא תעשו וכמעשה ארץ־כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיכם לא תלכו: ⁴ את־משפטי תעשו ואת־חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ⁵ ושמרתם את־חקתי ואת־משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: ⁶ איש איש אל־כל־שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ⁷ ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה: ⁸ ערות אשת־אביך לא תגלה ערות אביך הוא: ⁹ ערות אחותך בת־אביך או בת־אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותו: ¹⁰ ערות בת־בנך או בת־בתך לא תגלה ערותו כי גרותך הנה: ¹¹ ערות בת־אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה: ¹² ערות אחות־אביך לא תגלה שאר אביך הוא: ¹³ ערות אחות־אמך לא תגלה כי־שאר אמך הוא: ¹⁴ ערות אחי־אביך לא תגלה אל־אשתו לא תקרב דדתך הוא: ¹⁵ ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה: ¹⁶ ערות אשת־אחייך לא תגלה ערות אחייך הוא: ¹⁷ ערות אשה ובתה לא תגלה את־בת־בנה ואת־בת־בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא ¹⁸ ואשה אל־אחיתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ¹⁹ ואל־אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ²⁰ ואל־אשת עמיתך לא־תתן שכבתך לזרע לטמאה־בה: ²¹ ומזרעך לא־תתן להעביר למלך ולא תחלל את־שם אלהיך אני יהוה: ²² ואת־זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: ²³ ובכל־בהמה לא־תתן שכבתך לטמאה־בה ואשה לא־תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: ²⁴ אל־תטמאו בכל־אלה כי בכל־אלה נטמאו הגוים אשר־אני משלח מפניכם: ²⁵ ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את־ישיביה: ²⁶ ושמרתם אתם את־חקתי ואת־משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם: ²⁷ כי את־כל־התועבת האל עשו אנשי־הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: ²⁸ ולא־תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את־הגוי אשר לפניכם: ²⁹ כי כל־אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם: ³⁰ ושמרתם את־משמרת־י לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: פ

Chapter 19

¹ וידבר יהוה אל־משה לאמר ² דבר אל־כל־עדת בני־ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: ³ איש אמו ואביו תיראו ואת־שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: ⁴ אל־תפנו אל־האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: ⁵ וכי תזבחו זבח

שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו: ⁶ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף: ⁷ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ⁸ואכלו עונן ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ⁹ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: ¹⁰וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: ¹¹לא תגנובו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ¹²ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: ¹³לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: ¹⁴לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: ¹⁵לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: ¹⁶לא תלך רכיל בעמיר לא תעמד על דם רעך אני יהוה: ¹⁷לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: ¹⁸לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: ¹⁹את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שטנו לא יעלה עליך: ²⁰ואיש כיישלב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתולה בקרת תהיה לא יומתו כילא חפשה: ²¹והביא את אשמו יהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: ²²וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: ²³וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פרוי שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ²⁴ובשנה הרביעית יהיה כל פרוי קדש הלולים ליהוה: ²⁵ובשנה החמישית תאכלו את פרוי להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: ²⁶לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: ²⁷לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך: ²⁸ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה: ²⁹אל תחלל את ביתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: ³⁰את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: ³¹אל תפנו גלה האבת ואלהידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: ³²מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: ³³וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו: ³⁴כאזרח מכם יהיה לכם הגר | הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: ³⁵לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמסורה: ³⁶מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ³⁷ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: ³⁸

Chapter 20

¹וידבר יהוה אל משה לאמר: ²ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר | הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ וירגמהו באבן: ³ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי וחלל את שם קדשי: ⁴ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתנו מזרעו למלך לבלתי המית אתו: ⁵ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת | כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: ⁶והנפש אשר תפנה גלה את האבת ואלהידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו: ⁷והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: ⁸ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: ⁹כי יאיש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: ¹⁰ואיש אשר יגאף את אשת איש אשר יגאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת: ¹¹ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם: ¹²ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: ¹³ואיש אשר ישכב את זכר משכב אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם: ¹⁴ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהו ולא תהיה זמה בתוכם: ¹⁵ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו: ¹⁶ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם: ¹⁷ואיש אשר יקח את אחת בת אביו או בת אמו ויראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחת גלה עונן ישא: ¹⁸ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: ¹⁹וערות אחות אמה ואחות אביו לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו: ²⁰ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו: ²¹ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו: ²²ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיאו אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: ²³ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם: ²⁴ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: ²⁵והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: ²⁶והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה אבדל אתכם מן העמים להיות לי: ²⁷ואיש או אשה כיהוה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ורגמו אתם דמיהם בם: ²⁸

Chapter 21

¹ויאמר יהוה אל משה אמר אליה הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו: ²כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ³ולא אחת הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא: ⁴לא יטמא בעל בעמיו להחלו: ⁵לא יקרחו: ⁶קרחו בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: ⁷קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: ⁸אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: ⁹וקדשתו כי את לחם

אֱלֹהֶיךָ הוּא מְקַרֵּב קֹדֶשׁ יְהִי־לְךָ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מְקַדְשְׁכֶם: ⁹ וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תַחַל לְזַנּוֹת אֶת־אִבִּיהָ הִיא מַחֲלֵלָה בְּאֵשׁ תִּשְׁרָף: ¹⁰ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֲחָיו אֲשֶׁר־יִזְעַק עַל־רֹאשׁוֹ | שְׁמֹן הַמִּשְׁחָה וּמֵלֶא אֶת־יָדָיו לְלַבֵּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרֹעַ וּבִגְדָיו לֹא יִפְרֹס: ¹¹ וְעַל כָּל־נִפְשׁוֹת מֵת לֹא יָבֵא לְאֲבִיו וְלֹא־מִן לֹא יִטְמָא: ¹² וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחֲלֵל אֶת מְקוֹדֶשׁ אֱלֹהֵיו כִּי זָר שְׁמֹן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה: ¹³ וְהוּא אִשָּׁה בְּבַתּוּלָיָה יִקַּח: ¹⁴ אֲלֻמְנָה וְגֵרוּשָׁה וְחַלְלָה זֹנָה אֶת־אֵלֶּה לֹא יִקַּח כִּי אִם־בַּתּוּלָה מִעַמּוּי יִקַּח אִשָּׁה: ¹⁵ וְלֹא־יַחֲלֵל זָרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְשׁוֹ: ¹⁶ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹⁷ דַּבֵּר אֶל־אֶהֱרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ לְדֹרְתָם אֲשֶׁר יְהִי בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרָב לְהִקְרִיב לַחֵם אֱלֹהֵיו: ¹⁸ כִּי כִּלְאִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרָב אִישׁ עוֹר אֹךְ פֶּסֶחַ אוֹ חֶרֶם אוֹ שְׂרוּעַ: ¹⁹ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־יְהִי בּוֹ שֶׁבֶר רֶגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד: ²⁰ אוֹדֵבָן אוֹדֵק אוֹ תַבְלָל בְּעֵינָיו אוֹ גֶרֶב אוֹ יִלְפַת אוֹ מְרוּחַ אֶשֶׁךְ: ²¹ כִּלְאִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם מִזֶּרַע אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֹא יֵגֵשׁ לְהִקְרִיב אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה מוֹם בּוֹ אֶת לַחֵם אֱלֹהֵיו לֹא יֵגֵשׁ לְהִקְרִיב: ²² לַחֵם אֱלֹהֵיו מְקַדְשֵׁי הַקֹּדְשִׁים וּמִן־הַקֹּדְשִׁים יֵאָכֵל: ²³ אֲךָ אֶל־הַפְּרֻכָּת לֹא יָבֵא וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יֵגֵשׁ כִּי־מוֹם בּוֹ וְלֹא יַחֲלֵל אֶת־מְקוֹדְשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְשֶׁם: ²⁴ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן וְאֶל־בְּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ²⁵

11/21:5 | יקרח | lemma="קרח" | x-morph="He,Vqi3fs" | strong="H7139"

Chapter 22

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ² דַּבֵּר אֶל־אֶהֱרֹן וְאֶל־בְּנָיו וַיִּגְדּוּ מִקְדְּשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַחֲלִילוּ אֶת־שְׁמֵם קֹדְשֵׁי אֲשֶׁר הֵם מְקַדְשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה: ³ אֲמַר אֱלֹהִים לְדֹרְתֵיכֶם כִּלְאִישׁ | אֲשֶׁר־יִקְרָב מִכָּל־זֹרְעֵכֶם אֶל־הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדְּשׁוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטִמְאַתּוּ עָלָיו וּנְכַרְתֶּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִלִּפְנֵי אֲנִי יְהוָה: ⁴ אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אֶהֱרֹן וְהוּא צְרוּעַ אוֹ זָב בְּקֹדְשִׁים לֹא יֵאָכֵל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִנְגַּע בְּכָל־טְמֵא־נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־תִּצַּח מִמֶּנּוּ שִׁכַּבְתָּ זָרַע: ⁵ אוֹ־אִישׁ אֲשֶׁר יֵגַע בְּכָל־שֵׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ אוֹ בְּאֵדָם אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ לְכָל טְמֵאוֹתָיו: ⁶ נִפְשׁ אֲשֶׁר תִּגְעֶבּוּ וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב וְלֹא יֵאָכֵל מִן־הַקֹּדְשִׁים כִּי אִם־רֹחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם: ⁷ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטִהַר וְאֶחָר יֵאָכֵל מִן־הַקֹּדְשִׁים כִּי לַחֲמוֹ הוּא: ⁸ וְנִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא יֵאָכֵל לְטִמְאָה־בָּהּ אֲנִי יְהוָה: ⁹ וְשִׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא־יִשְׂאוּ עָלָיו חֹטָא וּמָתוּ בּוֹ כִּי יַחֲלִילוּ אֲנִי יְהוָה מְקַדְשֶׁם: ¹⁰ וְכִלְזָר לֹא־יֵאָכֵל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב כֹּהֵן וְשֹׂכֵר לֹא־יֵאָכֵל קֹדֶשׁ: ¹¹ וְכֹהֵן כִּי־יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כֶּסֶף הוּא יֵאָכֵל בּוֹ וְיֵלִיד בֵּיתוֹ הֵם יֵאָכְלוּ בְּלַחֲמוֹ: ¹² וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הוּא בְּתִרְמוֹת הַקֹּדְשִׁים לֹא תֵאָכֵל: ¹³ וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֲלֻמְנָה וְגֵרוּשָׁה וְזֹרַע אֵין לָהּ וְשִׁבְהָ אֶל־בֵּית אֲבִיהָ כְּנַעוּרֶיהָ מִלַּחֵם אֲבִיהָ תֵאָכֵל וְכִלְזָר לֹא־יֵאָכֵל: ¹⁴ וְאִישׁ כִּי־יֵאָכֵל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה וְיִסַּף חֲמִשִּׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת־הַקֹּדֶשׁ: ¹⁵ וְלֹא יַחֲלִילוּ אֶת־קֹדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר־יִרְיִמוּ לַיהוָה: ¹⁶ וְהִשְׂאוּ אוֹתָם עִוֹן אֲשִׁמָּה בְּאֲכֹלֵם אֶת־קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְשֶׁם: ¹⁷ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹⁸ דַּבֵּר אֶל־אֶהֱרֹן וְאֶל־בְּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמַּרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרָב קָרְבָנוֹ לְכָל־נְדִירֵיהֶם וְלְכָל־נְדִבוֹתֵם אֲשֶׁר־יִקְרָבוּ לַיהוָה לַעֲלֹה: ¹⁹ לְרִצְוֹנְכֶם תִּמְנִים זָכַר בְּבִקּוֹר בְּכִשְׁבִּים וּבְעֵזִים: ²⁰ כֹּל אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרָבוּ כִּי־לֹא לְרִצּוֹן יְהִיֶּה לָכֶם: ²¹ וְאִישׁ כִּי־יִקְרָב וְבַחֲשָׁלְמִים לַיהוָה לְפִלֵא־נֶדֶר אוֹ לְנִדְבָה בְּבִקּוֹר אוֹ בְּצִאֵן תִּמְנִים יְהִיֶּה לְרִצּוֹן כֹּל־מוֹם לֹא יְהִיֶּה־בּוֹ: ²² עֲוֹרָת אוֹ שְׂבוֹר אוֹ חֶרֶץ אוֹ־יִבְלַת אוֹ גֶרֶב אוֹ יִלְפַת לֹא־תִקְרָבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא־תִתְנֶנּוּ מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה: ²³ וְשׂוֹר וְשֵׂה שְׂרוּעַ וְקִלוֹט נְדָבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וְלִנְדָר לֹא יִרְצֶה: ²⁴ וּמַעֲוֹךְ וְכַתוּל וְנִתּוּק וְכָרוֹת לֹא תִקְרָבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ: ²⁵ וּמִיָּד בְּרִנְכֶם לֹא תִקְרָבוּ אֶת־לַחֵם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֶם: ²⁶ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ²⁷ שׂוֹר אוֹ־כֶשֶׁב אוֹ־עֵז כִּי יוֹלֵד וְהִיָּה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצֶה לְקָרְבַּן אִשָּׁה לַיהוָה: ²⁸ וְשׂוֹר אוֹ־שֵׂה אֹתוֹ וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחַטּוּ בַּיּוֹם אֶחָד: ²⁹ וְכִי־תִזְבְּחוּ זְבַח־תּוֹדָה לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ: ³⁰ בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בִּקּוֹר אֲנִי יְהוָה: ³¹ וְשִׁמְרַתֶּם מִצְוֹתַי וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה: ³² וְלֹא תַחֲלִילוּ אֶת־שְׁמֵם קֹדְשֵׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדְשְׁכֶם: ³³ הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: ³⁴

Chapter 23

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמַּרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרָאוּ אֹתָם מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי: ² שִׁשְׁתַּיִם יָמִים תַּעֲשֶׂה מִלֵּאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מְקַרְא־קֹדֶשׁ כֹּל־מִלֵּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשַׁבְתֵיכֶם: ³ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרָאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: ⁴ בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֲדָשׁ בֵּין הָעֲרֻבִים פֶּסַח לַיהוָה: ⁵ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֵּאָכְלוּ: ⁶ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מְקַרְא־קֹדֶשׁ יְהִיֶּה לָכֶם כֹּל־מִלֵּאכָת עַבְדָּה לֹא תַעֲשׂוּ: ⁷ וְהַקָּרְבָּנִים אֲשֶׁה לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְקַרְא־קֹדֶשׁ כֹּל־מִלֵּאכָת עַבְדָּה לֹא תַעֲשׂוּ: ⁸ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ⁹ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹⁰ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמַּרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְקִצְרַתֶּם אֶת־קִצְרֶיהָ וְהַבַּתֶּם אֶת־עֵמֶר רֹאשִׁית קִצְרֵיכֶם אֶל־הַכֹּהֵן: ¹¹ וְהִנְיָף אֶת־הַעֲמֵר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְוֹנְכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת יִנְיָפוּ הַכֹּהֵן: ¹² וְעִשִּׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת־הַעֲמֵר כְּבֶשׂ תִּמְנִים בְּרִשְׁנָתוֹ לַעֲלֹה לַיהוָה: ¹³ וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן אִשָּׁה לַיהוָה רִיחַ נִיחַח וְנִסְכָּה יַיִן רְבִיעִית הַיּוֹם: ¹⁴ וְלַחֵם וְקִלִּי וְכֶרֶם לֹא תֵאָכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הַבִּיאֲכֶם אֶת־קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם לְדֹרְתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם: ¹⁵ וְסִפְרַתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאֲכֶם אֶת־עֲמֵר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבְּתוֹת תִּמְנִית תִּהְיֶינָה: ¹⁶ עַד מַמְחַרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהַקָּרְבָּנִים מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: ¹⁷ מִמוֹשַׁבְתֵיכֶם תִּבְיֹאוּ | לַחֵם תְּנוּפָה שְׁתִּים שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֶמֶץ וְתִאֲפִינָה בְּכוּרִים לַיהוָה: ¹⁸ וְהַקָּרְבָּנִים עַל־הַלֶּחֶם שְׁבַעַת כְּבָשִׁים תִּמְנִים בְּנֵי שָׁנָה וּפָר בְּרִבְבָּקָה אֶחָד וְאֵילִם אֲנִים יְהִיוּ עֲלֵה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם אִשָּׁה רִחִינִיחַ לַיהוָה: ¹⁹ וְעִשִּׂיתֶם שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאֵת וּשְׁנֵי כְבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבְחַת שְׁלָמִים: ²⁰

²⁰והניף הכהן | אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על־שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: ²¹וקראתם בעצם | היום הזה מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל־מושבתיכם לדרתיכם: ²²ובקצרכם את־קציר ארצכם לא־תכלה פאת שדר בקצור ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: ²³וידבר יהוה אל־משה לאמר: ²⁴דבר אל־בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא־קדש: ²⁵כל־מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: ²⁶וידבר יהוה אל־משה לאמר: ²⁷אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא־קדש יהיה לכם וענייתם את־נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: ²⁸וכל־מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: ²⁹כי כל־הנפש אשר לא־תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: ³⁰וכל־הנפש אשר תעשה כל־מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את־הנפש ההוא מקרב עמיה: ³¹כל־מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: ³²שבת שבתון הוא לכם וענייתם את־נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד־ערב תשבתו שבתכם: ³³וידבר יהוה אל־משה לאמר: ³⁴דבר אל־בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: ³⁵ביום הראשון מקרא־קדש כל־מלאכת עבדה לא תעשו: ³⁶שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא־קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל־מלאכת עבדה לא תעשו: ³⁷אלה מועדי יהוה אשר־תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר־יום ביום: ³⁸מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל־נדריכם ומלבד כל־נדבותיכם אשר תתנו ליהוה: ³⁹אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את־תבואת הארץ תחגו את־חגי־יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ⁴⁰ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ־עבת וערבי־נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: ⁴¹וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: ⁴²בסכת תשבו שבעת ימים כל־האזרח בישראל ישבו בסכת: ⁴³למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את־בני ישראל בהוציא אתם מארץ מצרים אני הוה אלהיכם: ⁴⁴וידבר משה את־מועדי יהוה אל־בני ישראל: פ

Chapter 24

¹וידבר יהוה אל־משה לאמר: ²צו את־בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: ³מחוץ לפרכת העדת באהל זועד יערך אתו אהרן מערב עד־בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: ⁴על המנרה הטהרה יערך את־הנרות לפני יהוה תמיד: פ
⁵ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: ⁶ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה: ⁷ונתת על־המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: ⁸ביום השבת ביום השבת יערקנו לפני יהוה תמיד מאת בני־ישראל ברית עולם: ⁹והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק־עולם: ¹⁰ויצא בן־אשה ישראלית והוא בן־איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: ¹¹ויקב בן־האשה הישראלית את־השם ויקלל יביאו אתו אל־משה ושם אמו שלמית בת־דברי למטה־דן: ¹²ויניחהו במשמר לפרש להם על־פי יהוה: פ
¹³וידבר יהוה אל־משה לאמר: ¹⁴הוצא את־המקל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־השמעים את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה: ¹⁵ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: ¹⁶ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ורגמו בו כל־העדה כגר־כאזרח בנקבו־שם יומת: ¹⁷ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת: ¹⁸ומכה נפש־בהמה ישלמה נפש תחת נפש: ¹⁹ואיש כי ייתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: ²⁰שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו: ²¹ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת: ²²משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: ²³וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקל אל־מחוץ למחנה ורגמו אתו אבן ובני־ישראל עשו כאשר צוה יהוה את־משה: פ

Chapter 25

¹וידבר יהוה אל־משה בהר סיני לאמר: ²דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל־הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: ³שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את־תבואתה: ⁴ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: ⁵את ספוח קצירך לא תקצור ואת־ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: ⁶והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ⁷ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל־תבואתה לאכלה: ⁸וספרת לך שבע שבת שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבת שנים תשע וארבעים שנה: ⁹והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל־ארצכם: ¹⁰וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרוור בארץ לכל־ישיביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל־אחוזו ואיש אל־משפחתו תשבו: ¹¹ויובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את־ספיחיה לא תבצרו את־נזריה: ¹²כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן־השדה תאכלו את־תבואתה: ¹³בשנת היובל הזאת תשבו איש אל־אחוזו: ¹⁴וכי־תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל־תונו איש את־אחיו: ¹⁵במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני־תבואת ימכר־ך: ¹⁶לפי | רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: ¹⁷ולא תונו איש את־עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ¹⁸ועשיתם את־חקתי ואת־משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על־הארץ לבטח:

¹¹ ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: ²⁰ וכי תאמרו מהנאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: ²¹ וצויתני את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים: ²² וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן: ²³ והארץ לא תמכר לצמתת כילי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: ²⁴ ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: ²⁵ כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: ²⁶ ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו: ²⁷ וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכרלו ושב לאחזתו: ²⁸ ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחזתו: ²⁹ ואיש כי ימכר בית ימושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: ³⁰ ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיתה וקם הבית אשר בעיר אשר לו: ³¹ חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל: ³¹ ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא: ³² וערי הלויים בתי ערי אחזתם אלת עולם תהיה ללויים: ³³ ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחזתם בתוך בני ישראל: ³⁴ ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם: ³⁵ וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: ³⁶ אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: ³⁷ את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך: ³⁸ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את הארץ כנען להיות לכם לאלהים: ³⁹ וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת גבד: ⁴⁰ כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: ⁴¹ ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ולא אחזת אבתיו ישוב: ⁴² כי עבדו הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: ⁴³ לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: ⁴⁴ ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביביתכם מהם תקנו עבד ואמה: ⁴⁵ וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: ⁴⁶ והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: ⁴⁷ וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: ⁴⁸ אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: ⁴⁹ או ידדו או בודדו יגאלנו או משפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: ⁵⁰ וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: ⁵¹ אם עווד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו: ⁵² ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשבו לו כפי שניו ישיב את גאלתו: ⁵³ כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך: ⁵⁴ ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: ⁵⁵ כי ילי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:

11/25:30 לא | lemma="לא" x-morph="He,Tn" strong="H3808"

Chapter 26

¹ לא תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחוות עליה כי אני יהוה אלהיכם: ² את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: ³ אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ⁴ ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרו: ⁵ והשיג לכם דיש את בציר ובציר ושיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: ⁶ ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ⁷ ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ⁸ ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ⁹ ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: ¹⁰ ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: ¹¹ ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם: ¹² והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: ¹³ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהייתם להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות: ¹⁴ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה: ¹⁵ ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: ¹⁶ אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעכם ואכלה איביכם: ¹⁷ ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: ¹⁸ ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם: ¹⁹ ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמכם כברזל ואת ארצכם כנחשה: ²⁰ ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פרו: ²¹ ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי גליכם מכה שבע כחטאתיכם: ²² והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכרית את בהמתכם והמעטיה אתכם ונשמו דרכיכם: ²³ ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: ²⁴ והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: ²⁵ והבאתי עליכם חרב ונקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב: ²⁶ בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: ²⁷ ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: ²⁸ והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם: ²⁹ ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו: ³⁰ והשמדתי את בנותיכם והכרתי את חמניכם נתתי את פגריכם על פגרי גלויכם וגעלה נפשי אתכם: ³¹ ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם: ³² והשמותי אני את הארץ ושמו עליה איביכם הישבים בה: ³³ ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: ³⁴ אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה: ³⁵ כלימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: ³⁶ והנשארים בכם והבאתי מורן בלבכם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה

נָדָף וְנָסוּ מִנְסַת־חֶרֶב וְנָפְלוּ וְאִין רָדְף: ³⁷וְכָשְׁלוּ אִישׁ־בְּאִתּוֹ כַּמְּפַי־חֶרֶב וְרָדְף אִין וְלֹא־תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אִיְבִיכֶם: ³⁸וְאִבַּדְתֶּם בְּגוּיִם וְאָכַלְתֶּם אֶתְכֶם אֶרֶץ אִיְבִיכֶם: ³⁹וְהַנְּשֹׂאֲרִים בְּכֶם יִמְקֹוּ בְּעוֹנֵם בְּאַרְצַת אִיְבִיכֶם וְאִף בְּעוֹנַת אֲבֹתֶם אִתְּם יִמְקֹוּ: ⁴⁰וְהִתְוַדּוּ אֶת־עוֹנֵם וְאֶת־עוֹן אֲבֹתֶם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מְעַלְוֵי וְאִף אֲשֶׁר־הִלְכּוּ עִמִּי בְקָרִי: ⁴¹אִף־אִנִּי אֶלְךָ עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אִתְּם בְּאֶרֶץ אִיְבִיהֶם אוֹרָז וְיִנְעוּ לִבְבָם הָעָרֹל וְאִז יִרְצוּ אֶת־עוֹנֵם: ⁴²וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹוב וְאִף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאִף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכָּר וְהָאָרֶץ אֶזְכָּר: ⁴³וְהָאָרֶץ תַּעֲזֹב מֵהֶם וְתִרְץ אֶת־שִׁבְתֵּיהֶם בְּהַשְׁמָה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת־עוֹנֵם יַעֲן וְבִיעֵן בְּמִשְׁפָּטִי מֵאִסוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי גַּעֲלָה נַפְשָׁם: ⁴⁴וְאִף־גַּם־זָאת בְּהַיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אִיְבִיהֶם לֹא־מֵאֲסַתִּים וְלֹא־גַעֲלַתִּים לְכַלְתֶּם לְהַפְרֵ בְרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: ⁴⁵וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁינִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיֵּת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: ⁴⁶אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד־מֹשֶׁה פ:

Chapter 27

¹וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ²דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי יִפְלֵא נָדָר בְּעַרְכְּךָ נִפְשַׁת לִיהוָה: ³וְהָיָה עֲרַכְךָ הַזֵּכֶר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה וְהָיָה עֲרַכְךָ חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: ⁴וְאִם־נִקְבָּה הוּא וְהָיָה עֲרַכְךָ שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל: ⁵וְאִם מִבֶּן־חֲמִשׁ שָׁנִים וְעַד בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֲרַכְךָ הַזֵּכֶר עֶשְׂרִים שֶׁקֶלִים וְלִנְקָבָה עֶשְׂרֵת שֶׁקֶלִים וְלִנְקָבָה עֶשְׂרֵת שֶׁקֶלִים כֶּסֶף וְלִנְקָבָה עֲרַכְךָ שְׁלֹשֶׁת שֶׁקֶלִים כֶּסֶף: ⁷וְאִם מִבֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה וְעַד־אֶסְדָּר וְהָיָה עֲרַכְךָ חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵת שֶׁקֶל וְלִנְקָבָה עֶשְׂרֵת שֶׁקֶלִים: ⁸וְאִם־מֶרֶק הוּא מִעֲרַכְךָ וְהִעֲמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהִעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל־פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיֹגַד הַנָּדָר יַעֲרִיכּוּ הַכֹּהֵן: ⁹וְאִם־בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָן לִיהוָה כֹּל־אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לִיהוָה יְהִי־הַקֹּדֶשׁ: ¹⁰לֹא יַחֲלִיפֻנּוּ וְלֹא־יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בְּרַע אוֹרַע בְּטוֹב וְאִם־הִמָּר יִמִּיר בְּהֵמָה בְּהֵמָה וְהִי־הוּא וְתִמְוֹרְתוֹ יְהִי־הַקֹּדֶשׁ: ¹¹וְאִם כֹּל־בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא־יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָן לִיהוָה וְהִעֲמִיד אֶת־הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן: ¹²וְהִעֲרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רַע כְּעַרְכְּךָ הַכֹּהֵן כֵּן יְהִי: ¹³וְאִם־גֹּאֵל יִגְאֹלְנָה וְיִסַּף חֲמִישִׁתּוֹ עַל־עֲרַכְךָ: ¹⁴וְאִישׁ כִּי־יִקְדֹּשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לִיהוָה וְהִעֲרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רַע כְּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן יִקּוּם: ¹⁵וְאִם־הַמְּקֹדֶשׁ יִגְאֹל אֶת־בֵּיתוֹ וְיִסַּף חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֲרַכְךָ עָלָיו וְהָיָה לוֹ: ¹⁶וְאִם | מִשְׁדֵּה אַחֲזָתוֹ יִקְדִּישׁ אִישׁ לִיהוָה וְהָיָה עֲרַכְךָ לִפִּי זָרַע זָרַע חֲמֵר שְׁעָרִים בְּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף: ¹⁷אִם־מִשְׁנַת הַיָּבֵל יִקְדִּישׁ שְׂדֵהוּ כְּעַרְכְּךָ יִקּוּם: ¹⁸וְאִם אַחֲרֵי הַיָּבֵל יִקְדִּישׁ שְׂדֵהוּ וְחִשְׁבֵּלּוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׂנִים הַנּוֹתֵרֶת עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע מִעֲרַכְךָ: ¹⁹וְאִם־גֹּאֵל יִגְאֹל אֶת־הַשְּׂדֵה הַמְּקֹדֶשׁ אֹתוֹ וְיִסַּף חֲמִשִּׁית כֶּסֶף־עֲרַכְךָ עָלָיו וְקָם לוֹ: ²⁰וְאִם־לֹא יִגְאֹל אֶת־הַשְּׂדֵה וְאִם־מָכַר אֶת־הַשְּׂדֵה לְאִישׁ אַחֲרֵי לֹא יִגְאֹל עוֹד: ²¹וְהָיָה הַשְּׂדֵה בְּצִאתוֹ בַּיָּבֵל קֹדֶשׁ לִיהוָה כְּשֵׁדֵה הַחֲרָם לְכַהֵן תְּהִיָּה אַחֲזָתוֹ: ²²וְאִם אֶת־שְׂדֵה מִקְנֵתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְׁדֵּה אַחֲזָתוֹ יִקְדִּישׁ לִיהוָה: ²³וְחִשְׁבֵּלּוֹ הַכֹּהֵן אֶת מַכְסַת הָעֲרַכְךָ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן אֶת־הָעֲרַכְךָ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לִיהוָה: ²⁴בְּשַׁנַּת הַיּוֹבֵל יִשׁוּב הַשְּׂדֵה לְאִשֶׁר קָנָהּ מֵאֲתוֹ לְאֲשֶׁר־לוֹ אַחֲזַת הָאָרֶץ: ²⁵וְכֹל־עֲרַכְךָ יְהִי בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יְהִי הַשֶּׁקֶל: ²⁶אֲרֶךְ־בְּכוֹר אֲשֶׁר־יִבְכֹּר לִיהוָה בְּבְהֵמָה לֹא־יִקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם־שׂוֹר אִם־שֶׂה לִיהוָה הוּא: ²⁷וְאִם בְּבְהֵמָה הַטְּמֵאָה וּפְדָהּ בְּעֲרַכְךָ וְיִסַּף חֲמִשִּׁתּוֹ עָלָיו וְאִם־לֹא יִגְאֹל וְנִמְכַר בְּעַרְכְּךָ: ²⁸אֲרֶךְ־כֹּל־חֲרָם אֲשֶׁר יַחֲרָם אִישׁ לִיהוָה מִכֹּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאֲדָם וּבְהֵמָה וּמִשְׁדֵּה אַחֲזָתוֹ לֹא יִמָּכַר וְלֹא יִגְאֹל כֹּל־חֲרָם קֹדֶשׁ־קֹדֶשִׁים הוּא יְהוָה: ²⁹כֹּל־חֲרָם אֲשֶׁר יַחֲרָם מִן־הָאָדָם לֹא יִפְדָּה מוֹת יוֹמָת: ³⁰וְכֹל־מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְרֵי הָעֵץ לִיהוָה הוּא קֹדֶשׁ לִיהוָה: ³¹וְאִם־גֹּאֵל יִגְאֹל אִישׁ מִמַּעֲשֵׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו: ³²וְכֹל־מַעֲשֵׂר בְּקָר וְצֹאן כֹּל אֲשֶׁר־יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הָעֵשִׂירִי יְהִי־הַקֹּדֶשׁ לִיהוָה: ³³לֹא יִבְקָר בֵּין־טוֹב לְרַע וְלֹא יִמְרֹנוּ וְאִם־הִמָּר יִמְרֹנוּ וְהִי־הוּא וְתִמְוֹרְתוֹ יְהִי־הַקֹּדֶשׁ לֹא יִגְאֹל: ³⁴אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org

Clint Yale

Dr. Maurice A. Robinson

Ulrik Sandborg-Petersen

Door43 World Missions Community